

OORLOGSCOLLECTIE

- De oorlogscollectie van Harie Rouvroye telt 5652 objecten.
- De collectie geeft een beeld over de aanloop naar WO-II, de inval door de Duitsers, de bezetting en de bevrijding van Zuid-Limburg.
- De collectie bevat documenten, staf- en landkaarten, beeld- en geluidsmateriaal, boeken, gebruiksvoorwerpen en militaire uitrusting (exclusief wapens).
- Op www.streekmuseumelsloo.nl is een gedeelte al digitaal terug te vinden.

'Brandbom zelf ontmanteld'

„De Engelsen navigeerden niet altijd even goed. Bommen bedoeld voor Aken begonnen hier in de regio al te vallen. Ik heb zelf wel eens zo'n brandbom teruggevonden. Ik wist wat het was, omdat ik er wel eens over gelezen had. Die heb ik toen ter plekke onschadelijk gemaakt, mee naar huis genomen en bewaard. Achteraf misschien niet even verstandig.” Harie Rouvroye

De oorlog als fascinatie

Streekmuseum de Schippersbeurs in Elsloo wil uitbreiden. Vooral om plaats te bieden aan de uitgebreide oorlogscollectie van Elsloonaar Harie Rouvroye. Pamfletten, boeken en andere voorwerpen. Soms met gevaar voor eigen leven verzameld.

door Remco Koumans

De interesse in de geschiedenis zit er bij Harie Rouvroye al van jongs af aan in. De 83-jarige Elsloonaar was tien jaar oud, toen hij merkte dat hij veel meer interesse had in geschiedenis dan zijn leeftijdgenoten. „Mijn vader was gemeenteveldwachter in Elsloo en woonde in het oude raadhuis, het huis dat onlangs is verkocht door de gemeente. Daar kwam vanalles aan documenten en papieren voorbij. Dat vond ik toen al interessant. Maar het was het hoofd van de school, meester Van Mulken, die bij mij het vuur aanwakkerde.” Van Mulken, overbuurman, kwam één keer per week met vader Rouvroye de toestand in de wereld bespreken. Harie luisterde mee en Van Mulken interesseerde zich omgekeerd in de plakboeken die Rouvroye maakte, met daarin plaatjes van vliegtuigen en schepen. „Dat moet je bewaren zei hij, waarbij hij me vertelde dat dat later historische waarde zou krijgen. Zo is het begonnen.” Het was dan ook niet vreemd dat toen de oorlog uitbrak, Rouvroye alerhande documenten en andere zaken begon te verzamelen. „Als de Engelsen pamfletten uitstrooiden over de regio, dan ging ik er met vrienden op uit om die te vinden en mee te nemen. Met de aanwezigheid van Duitse soldaten viel het hier mee, dus heel gevaarlijk vond ik het niet. Maar toch was ik wel zo slim om, wanneer ik iets vond, het in een sok te stoppen. Wat ik tegenkwam verzamelde ik.” Dus toen in maart 1941 een Engelse bommenwerper in Ulestraten neerstortte, trok Rouvroye er op uit. Bij het wrak lag Engelse munitie. „Er waren Duitse bewakers. Maar toch wilde ik zo'n kogel bemachtigen. Ik heb er bijna een uur over gedaan om dichterbij te schuifelen, totdat ik er met mijn voet opstond. Toen heb ik het meeegenomen.” Dat het gevaarlijk kon zijn, besefte

Harie Rouvroye in de Schippersbeurs. Op tafel een meelmolen, die in de

oorlog door het verzet werd gebruikt om de knokploegen van meel te voorzien.

foto Rob Oostwegel

Rouvroye achteraf maar al te goed. „Als je betrapt werd, dan was je het haasje. Een neef van mijn vrouw hebben ze een keer betrapt met een pamflet. Die werd naar het concentratiekamp gestuurd en is nooit meer teruggekomen. Maar op het moment zelf was het toch ook wel een avontuur.”

Alles wat Rouvroye tegenkwam werd door hem bewaard in de nok van het ouderlijk huis. „Zonder medeweten van mijn ouders natuurlijk. Ik had een verstoppiek in de nok, waar alleen ik klein genoeg voor was om bij te komen. Volwassenen konden zich niet door het gat wurmen. Daar heeft het de hele

oorlog gelegen. En nu ligt het thuis, verpakt in dozen.” Het zijn niet alleen spullen uit de oorlog die Rouvroye heeft verzameld. Na de oorlog ging hij op zoek naar boeken, die iets vertelden over de oorlog in de regio en de provincie. „Honderden boeken zijn het. En daar waar het vroeger

maanden duurde voordat ik vanuit Amerika een boek toegestuurd kreeg, daar heb ik het nu via internet binnen een paar dagen in huis. Elke dag kruip ik achter de computer om iets interessants te vinden.” Het is de bedoeling dat de collectie van Rouvroye een plek krijgt in de uitbreiding van Streekmuseum De

Schippersbeurs in Elsloo. Omwonenden zien de uitbreiding niet zitten, en vragen zich ook af of de collectie van Rouvroye de uitbreiding wel rechtvaardigt. Rouvroye zelf meent van wel. „Ik ga er vanuit dat die mensen niet weten waar ze over praten. En het interesseert me eigenlijk ook niet. Vanuit de Rijks-overheid hebben we subsidie gekregen om de collectie te digitaliseren. Dat geld kregen we nadat men had vastgesteld dat het een hoge historische waarde had. En ook de mensen van het oorlogsmuseum in Overloon zeggen dat het gaat om een uitzonderlijke verzameling. Die erkenning is voor mij voldoende. Ik ga er dan ook vanuit dat die uitbreiding er komt. De spullen, pamfletten en boeken moeten bewaard blijven, om zo ook de toekomstige generaties over de oorlog voor te lichten. Te vaak gaat het over de landelijke gebeurtenissen, terwijl juist de regionale zaken het meest tot de verbeelding spreken.”